

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/151/2016
Identifikačné číslo spisu:	1107206578
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1107206578.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ MUDr. Z. C., CSc., bývajúcej v K., P. XX, 2/ JUDr. T.. Z. Z., 3/ Ing. C. Z. a 4/ M. Z., všetkých troch bývajúcich v K., C. XX, 5/ Q. A., bývajúceho v K., O. XX, 6/ Z. A. a 7/ Ing. T. A., žalobcov 6/ a 7/ bývajúcich v K., Z. X., proti žalovanému MUDr. M., naposledy bývajúcemu v K., O., o vypratanie bytu, vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 25C/52/2007, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2012 sp. zn. 6Co 189/2010, takto

rozhodol:

V dovolacom konaní ako so žalovanou pokračuje s RNDr. A., bývajúcou v K. A..

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) hore označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 5. februára 2009 č. k. 25C/52/2007-68 v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie z 12. marca 2010 č. k. 25C/52/2007-87, ktorým došlo k vyhovneniu žalobe a k uloženiu vtedajšiemu žalovanému (MUDr. M. naposledy bývajúcemu v K., O.) i povinnosti na náhradu trov konania žalobcov; okrem toho rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania.

2. Takýto rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním ešte pôvodný žalovaný, 4. mája 2016 však zomrel. Jeho jediná dedička (ktorá dedičstvo nadobudla na základe osvedčenia notára JUDr. Romana Blaha zo 14. januára 2014 č. k. 3D/179/2013-52, Dnot 27/2013) na výzvu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) podaním z 13. júna 2016, došlým súdu prvej inštancie toho istého dňa, oznámila, že na dovolaní podanom jej zomrelým právnym predchodcom nezotrváva.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len

„C. s. p.“), ktorým bol (o. i.) zrušený Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení (ako právny predpis normujúci tiež procesnoprávny vzťah v prejednávanej veci v čase jeho vzniku - tu por. § 473 C. s. p.).

4. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 63 C. s. p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (odsek 1) a v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor; pričom súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve (odsek 2). Podľa § 438 C. s. p. na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak (odsek 1) s tým, že na dovolacie konanie sa nepoužijú ustanovenia o pristúpení subjektov, o zmene a späťvzatí žaloby a o vzájomnej žalobe (odsek 2). Napokon podľa § 446 C. s. p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví a podľa čl. 11 ods. 1 základných princípov C. s. p. úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

5. Nová úprava procesného práva prikazuje súdu na úmrtie strany sporu (ktorá je fyzickou osobou) a z toho plynúcu stratu procesnej subjektivity (v tejto súv. por. tiež § 61 C. s. p. a § 7 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) - ak k nim došlo pred právoplatným skončením konania - reagovať aj rozhodnutím o tom, s kým sa bude v konaní pokračovať (pokiaľ nejde o prípad, v ktorom úmrtím strany stráca ďalšie konanie zmysel a má dôjsť k jeho zastaveniu). Preto dovolací súd rozhodol, že v dovolacom konaní bude ako so žalovanou pokračovať s jedinou dedičkou pôvodného žalovaného, zomrelého po začatí dovolacieho konania a predtým, než také konanie mohlo skončiť (prvá veta výroku tohto uznesenia dovolacieho súdu).

6. Nová žalovaná, zaujímajúca takto postavenie jej právneho predchodcu a prijímajúca i stav konania k času zániku jeho procesnej subjektivity (tu por. i § 65 ods. 1 C. s. p.), prejavila nezáujem v konaní iniciovanom jej právnym predchodcom pokračovať. Podanie vyjadrujúce takýto jej postoj bolo podľa jeho obsahu späťvzatím dovolania a dovolací súd preto dovolacie konanie zastavil (druhá veta výroku).

7. O trovách dovolacieho konania potom rozhodnuté bolo podľa § 453 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 257 C. s. p. (tretia veta výroku). Stranou s vinou na zastavení dovolacieho konania tu síce formálne bola žalovaná, ktorá by mala i znášať trovy protistrany, dovolací súd však zároveň videl aj dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady žalobcom, a to v tom, že právna nástupkyňa žalovaného, za účasti ktorej bolo konanie dokončené, sa stranou sporu stala v dôsledku ňou neovplyvniteľnej právnej skutočnosti (úmrtia pôvodného žalovaného) a uloženie jej povinnosti na náhradu trov by bolo nespravodlivým (pričom žiadnemu zo žalobcov v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy ani nevznikli).

8. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.